

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobců: a) Ing. L. J.

b) **MOST A CESTA duchovně kulturní sdružení, z. s.**
sídlem Horská 1733, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm

obou zastoupených advokátem Mgr. Pavlem Černým
sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno

proti
žalovanému:

Obecní úřad Ostravice
sídlem 739 14 Ostravice 577
zastoupenému advokátem Mgr. et Mgr. Zbyňkem Vašínkou
sídlem tř. T. G. Masaryka 1129, 738 01 Frýdek-Místek

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: Ing. M. B.

o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

I. Žaloby se zamítají.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobce a) se podanou žalobou domáhá ochrany před zásahem žalovaného představovaným územním souhlasem žalovaného ze dne 16. 8. 2017 č. j. Ostr 1100/2017 ke stavbě stavebních objektů SO 02 – nová venkovní terasa a SO 03 – přípojka splaškové kanalizace včetně žumpy a přípojka dešťové kanalizace na pozemku parc. č. X v k. ú. X vydaným osobě zúčastněné na řízení.
2. Žalobce b) se samostatnou žalobou, vedenou dříve podepsaným soudem pod sp. zn. 22 A 189/ 2017 domáhá ochrany před tímž zásahem žalovaného, přičemž uplatňuje doslovně tytéž žalobní body.
3. Soud proto usnesením ze dne 30. 11. 2017 č. j. 22 A 186/2017-27 spojil obě řízení ke společnému projednání a rozhodnutí.

B.

4. Žalobci uvádějí, že územní souhlas byl vydán přesto, že umístěním stavby může být v rozporu s právy a chráněnými zájmy žalobců, kteří s umístěním stavby svůj souhlas nevyslovili. Namítají proto, že:
 - 1) jsou názoru, že stavba žumpy a kanalizace může být netěsná (nesprávným provedením stavby, vadou materiálu, konstrukční vadou výrobku, zanedbáním, nesprávným užíváním může docházet k únikům odpadních vod do okolního prostředí). Stavba je situována v nevelké vzdálenosti od studen žalobců, odkud tito čerpají pitnou vodu. Případné úniky mohou mít pro žalobce závažné následky spočívající ve zhoršení kvality jimi jímané pitné vody;
 - 2) potenciální nebezpečnost stavby vyplývá i z toho, že se k ní závazně vyjadřoval vodoprávní úřad závazným stanoviskem ze dne 23. 5. 2017 č. j. MUFO 13746/2017, neboť stavba se nachází v ochranném pásmu vodního zdroje 2. stupně. Ačkoliv z obsahu závazného stanoviska se nepodává, o jaký zdroj se jedná, nepochybně jde o vodní nádrž Šance, která je vzdálená 3,5 km od stavby. V řízení tak byl chráněn vzdálený zdroj pitné vody, zatímco blízkým zdrojům pitné vody se ochrany nedostalo;
 - 3) v územním souhlasu chybí jakákoli explicitní úvaha o aplikaci § 96 odst. 5 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stav. zák.“). Pokud co do práv a chráněných zájmů účastníků řízení odkazuje žalovaný na závazné stanovisko, k účasti žalobců se žádný dotčený orgán závazně nevyslovil;
 - 4) kapacita žumpy je 17,7 m³ a kapacita penzionu 17 osob (16 hostů + 1 zaměstnanec). Při plném obsazení a spotřebě 100 l vody/osobu/den tak bude třeba žumpu vyvážet co 10

dnů. Žumpa se však nachází v horách, v nadmořské výšce 812 m. n. m., kde bývá v zimě dlouhodobě sníh a fekální vozy po zasněžené či zledovatělé cestě nevyjedou. Bezpečný provoz žumpy v zimním období tak vyžaduje nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. K vydání územního souhlasu tak došlo v rozporu s § 96 odst. 1 stav. zák.;

- 5) závazné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 23. 5. 2017 č. j. MUFO 13746/2017 je nesrozumitelné a nepřezkoumatelné, když z něj nelze zjistit, v ochranném pásmu jakého vodního zdroje se má stavba nacházet;
 - 6) závazné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 23. 5. 2017 č. j. MUFO 13746/2017 bylo vydáno na základě dokumentace ze srpna 2016, zatímco územní souhlas byl vydán na základě dokumentace z r. 2017. Závazné stanovisko tak nemohlo být podkladem územního souhlasu, když bylo vydáno na základě jiné dokumentace než územní souhlas;
 - 7) absence úvah o problematice, která je předmětem žalobních bodů 1), 3) a 4) v územním souhlase má za následek, že územní souhlas je nepřezkoumatelný.
5. V podání ze dne 13. 4. 2018 žalobci dále argumentují, že:
- 8) vrtáním nové studny a čerpáním vody na pozemcích stavebníka došlo k negativnímu ovlivnění zdrojů pitných vod na sousedních pozemcích;
 - 9) sám stavebník požádal dne 14. 11. 2017 o dodatečné povolení změny dokončené stavby, neboť řešení nakládání s odpadními vodami nepovažuje za reálné, v žádosti totiž nově uvádí, že odpadní vody bude nutné čistit v domácí ČOV a odtud odvádět do recipientu, nikoli ukládat do žumpy.
6. U dnešního jednání žalobci rozhojnili dále svou argumentaci o poslední žalobní bod:
- 10) z e-mailové komunikace mezi stavebníkem a vedoucí stavebního úřadu ze dne 28. 7. 2018 plyne, že žalovaný byl rozhodnut s žalobci nejednat, resp. nést územní řízení, ale současně nebyl s to zformulovat důvody, které by tento závěr odůvodňovaly. Krom toho obsah této komunikace zavrhuje důvodnou pochybnost o nepodjatosti vedoucí stavebního úřadu.

C.

7. Žalovaný navrhuje zamítnutí žalob. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:
- 1) Záměr předložený žalovanému obsahoval veškeré potřebné dokumenty, které jsou vyžadovány k udělení územního souhlasu a splnil tak podmínky pro jeho vydání. Součástí záměru je dokumentace ověřená autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby a statiku a dynamiku staveb. Zajištění těsnosti garantuje projektant certifikátem výrobce bezodtoké jímky. Navíc její nepropustnost bude posuzována po provedení stavby v rámci kolaudace;
 - 2) žalobci svá tvrzení zakládají jen na nepodložených domněnkách, k nimž nepředložili žádné důkazy, které měl stavební úřad zhodnotit při schvalování územního souhlasu;
 - 3) žalovaný neshledal rozpor s § 96 odst. 5 stav. zák., jak prezentoval i vůči žalobcům samostatnými sděleními, když studny žalobců nemohou být územním souhlasem přímo dotčeny, když vlivy z umístění a provedení stavby na nemovitosti žalobců přímo nepůsobí a nezasahují tak do jejich veřejných subjektivních práv. Závěr o tom, že

žalobci nejsou osobami, jejichž práva mohou být přímo dotčena, zakládá žalovaný na údajích uvedených v projektové dokumentaci garantovaných autorizovaným inženýrem, v kladných závazných stanoviscích a stanoviscích dotčených orgánů a nemá žádných pochybností o správnosti a relevantnosti tam uvedených údajů;

- 4) zhodnocení velikosti stavby, zřízení stavby, její provoz a čištění zhodnotil autorizovaný inženýr, kdy žalovaný nemá o správném uvážení a odbornosti této osoby pochybnosti. Obec X nedisponuje centrální kanalizací, proto jsou bezodtoké jímky v této oblasti běžné. Nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu tedy ani nemohou vzniknout;
- 5) předmětné území se nachází v oblasti ochranných pásem vodárenských nádrží Šance, Morávka a Kružberk, přičemž ochranná pásma vodních zdrojů se vyznačují i v katastru nemovitostí a jsou tam dohledatelná;
- 6) žalovanému byla předložena jen projektová dokumentace z r. 2017. Na základě e-mailové komunikace ze dne 28. 7. 2017 došlo k doplnění původních podkladů a doplněné podklady byla jako nové podány 10. 8. 2017. Nejde o různé projektové dokumentace, jedná se o pouhé doplnění. Veškeré informace k bezodtoké jímce zůstaly přitom nezměněny;
- 7) podle žalovaného se ust. § 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o náležitostech rozhodnutí, na územní souhlas vůbec nevztahuje, když územní souhlas není rozhodnutím, ale jiným úkonem podle části čtvrté správního řádu.
8. Žalovaný u dnešního jednání doplnil, že Obec Ostravice iniciovala smířčí jednání mezi stranami. To se konalo dne 11. 12. 2017, ovšem bez jakéhokoli výsledku.

D.

9. Osoba zúčastněná na řízení (stavebník) se k žalobě nevyjádřila a k dnešnímu jednání se nedostavila, ač byla o jeho konání řádně vyrozuměna.

E.

10. Krajský soud předesílá, že základem sporu je otázka, zda jsou žalobci osobami, jejichž práva mohou být ve smyslu § 96 odst. 5 stav. zák. předmětnou stavbou přímo dotčena. Žaloby jsou vystavěny na premise, že žalobci jsou takovými osobami, avšak uplatnění jejich práv v řízení jim bylo postupem žalovaného upřeno.

F.

11. Obavy žalobců z netěsnosti žumpy či z průsaků vzniklých nesprávným provedením stavby, vadou materiálu, konstrukční vadou výrobku, zanedbáním, nesprávným užíváním [žalobní bod 1)] hodnotí krajský soud jako obavy z užívání předmětné stavby, kdy toto užívání by muselo být v rozporu s napadeným územním souhlasem.
12. Předmětná stavba byla totiž v území umístěna jako vodotěsná, bez jakýchkoli přepadů či odtoků. Povinností stavebníka je přitom užívat stavbu v souladu (nikoli v rozporu) s umístěním stavby podle územního souhlasu a naopak vyloučit jakékoli užívání, které by se s vydaným územním souhlasem ocitlo v rozporu.

13. Z kanalizace a jímky, které jsou vskutku vodotěsné, nemohou žádné vody unikat. Přitom jen vodotěsná jímka a vodotěsné přírodní potrubí byly předmětným územním souhlasem umístěny.
14. Krajský soud proto dospěl k závěru, že umístěním vodotěsné bezodtoké stavby nemohou být studny žalobců nikterak ovlivněny. Z tohoto pohledu tedy umístěním předmětné stavby nemohou být práva žalobců přímo dotčena.
15. Krajský soud proto uzavírá, že žalobní bod 1) je nedůvodný.

G.

16. Namítají-li žalobci, že byla poskytnuta ochrana vzdálenějšímu vodnímu zdroji (vodní nádrž Šance) – žalobní bod 2), je nutno akcentovat, že v případě vodní nádrže Šance bylo účinně zřízeno ochranné pásmo, což má za následek presumpci dotčení tohoto vodního zdroje jakýmkoli záměrem umísťovaným v takto zřízeném ochranném pásmu [§ 104 odst. 9 ve spojení s § 30 odst. 8 a 10 zák. č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“)]. Vodoprávní úřad je proto dotčeným orgánem státní správy ve vztahu k jakémukoli záměru umísťovanému v takovém ochranném pásmu.
17. Oproti tomu soudu není známo a žalobci ani netvrdí, že by bylo obdobně určeno ochranné pásmo některého z vodních zdrojů žalobců. Proto účastenství žalobců lze hodnotit toliko z pohledu § 96 odst. 5 stav. zák.
18. Žalobní bod 2) je proto také nedůvodný.

H.

19. Na tomto místě považuje krajský soud za přinejmenším vhodné věnovat se ihned žalobnímu bodu 5) o tom, že žalobcům není zřejmé, v ochranném pásmu jakého vodního zdroje se má stavba nacházet.
20. Žalobci přitom v žalobním bodě 2) sami uvádějí, že nemají pochyb o tom, že tímto vodním zdrojem je vodní nádrž Šance (viz odst. 16. tohoto odůvodnění). Totéž opakují žalobci na str. 3 podání ze dne 13. 4. 2018 a na str. 3 podání ze dne 18. 4. 2018.
21. Tím dávají žalobci sami najevo, že neuvedením konkrétního názvu vodního zdroje v závazném stanovisku vodoprávního úřadu nebyli žalobci na svých veřejných subjektivních právech nikterak dotčeni.
22. To vede krajský soud k závěru o nedůvodnosti žalobního bodu 5).
23. Krajský soud současně zamítl důkazní návrh žalobců – informaci Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 1. 12. 2017 č. j. MUFO_S 6121/2017, kterým mělo být prokázáno, že oním vodním zdrojem měla být myšlena právě vodní nádrž Šance. O této skutečnosti totiž nemá krajský soud s ohledem na shora uvedené žádných pochyb.

I.

24. Žalobními body 3) a 7) žalobci namítají absenci explicitních úvah žalovaného ve vztahu k hrozbě úniků a průsaků, k otázce dotčení práv třetích osob a k otázce požadavků na novou dopravní a technickou infrastrukturu.
25. Krajský soud se neztotožňuje s názorem žalovaného, že územní souhlas nemusí být odůvodněn, když není rozhodnutím, pročez na něj požadavky § 68 odst. 3 správního řádu nedopadají. Ust. § 154 správního řádu totiž ve svém závěru normuje, že i na úkony podle části čtvrté se použijí i další ustanovení správního řádu, pokud jsou přitom potřebná.
26. Potřeba odůvodnění aktu veřejné moci, který nahrazuje rozhodnutí, přitom vyplývá již ze základních zásad činnosti správních orgánů (§ 2 - § 8 správního řádu), neboť jen skrze odůvodnění aktu veřejné moci lze ověřit, zda postup příslušného orgánu byl v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, s požadavky šetřit práva nabytá v dobré víře, zasahovat do práv osob za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu, vyhledat odpovídající řešení, které je v souladu s veřejným zájmem a odpovídá okolnostem daného případu, a zda byl dodržen požadavek, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly neodůvodněné rozdíly.
27. Oproti tomu má ovšem podepsaný soud za to, že není úkolem takového odůvodnění (stejně jako není ani úkolem odůvodnění rozhodnutí) vypořádávat veškeré potencionální otázky přesto, že potřeba jejich řešení nevyšla v řízení najevo (ad absurdum vliv na jadernou energetiku v případě, že široko daleko žádná jaderná elektrárna není).
28. Jakkoli tedy nejsou explicitní úvahy uvedené v odst. 24. tohoto odůvodnění v územním souhlasu obsaženy, nemůže to samo o sobě vést k úspěšnosti žalob založených na nepřiznání účastnictví v řízení.
29. Přestože je třeba v případě potencionálního účastníka vyloučit jeho účastnictví v řízení (a to i ve světle judikatury, na kterou žalobci odkazují), takový potencionální účastník musí správnímu orgánu předložit alespoň tvrzení, která by jeho účastnictví odůvodňovala (zjednodušeně řečeno, konkrétní osoba nemůže být účastníkem jakéhokoli správního řízení jen proto, že chce).
30. Posouzení účastnictví žalobců při umísťování předmětné stavby je předmětem vypořádání ostatních žalobních bodů. To však ničeho nemění na tom, že žalobní body 3) a 7) jsou samy o sobě nedůvodné.
31. Práva žalobců v tomto směru navíc byla zachována, pokud jim byla žalovaným zaslána sdělení, v nichž se žalovaný k otázkám jejich účastnictví vyjadřuje a v nichž osvětluje důvody, které jej vedly k závěru, že práva žalobců nemohou být umístěním předmětné stavby přímo dotčena.

J.

32. Namítají-li žalobci nízkou kapacitu žumpy, z čehož dovozují nové požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu [žalobní bod 4)], není krajskému soudu zřejmé a ani žalobci nikterak neosvětlili především, o jakou novou technickou či dopravní infrastrukturu by se mělo jednat.
33. Je přitom nesporné (viz protokol o dnešním jednání), že se jedná o lokalitu Na Grúni v obci X, kam vede přístupová asfaltová komunikace z lokality Jamník. Tato komunikace

se v zimním období prohrnuje, nicméně někdy je náročné vyjet nahoru i s nasazenými řetězy.

34. Jak plyne z výkresové dokumentace, bezodtoká jímka má být umístěna přímo u této komunikace.
35. Soudu proto není zřejmé, jaké požadavky na novou technickou a dopravní infrastrukturu umístění stavby vyvolává.
36. Pokud se týká samotné kapacity žumpy, umístění této stavby nezbavuje stavebníka povinností stanovených tomu, kdo akumuluje vody v bezodtoké jímce, obecně závaznými právními předpisy, zejm. vodním zákonem. Ten jednoznačně stanovuje pro takový případ povinnost zajišťovat jejich zneškodňování tak, aby nebyla ohrožena jakost povrchových nebo podzemních vod, a na výzvu vodoprávního úřadu nebo České inspekce životního prostředí prokázat jejich zneškodňování v souladu s tímto zákonem (§ 38 odst. 6), jakož i zákaz vypouštění takových vod do vod povrchových či podzemních bez povolení vodoprávního úřadu (§ 38 odst. 3, 4, 7, 8 a 9).
37. Obavy žalobců jsou v tomto případě opět námitkami proti případnému užívání stavby v rozporu s předmětným územním souhlasem (nikoli v souladu s ním). Krajský soud proto uzavírá, že ani ze skutečností uplatněných v žalobním bodě 4) nevyplývá přímé dotčení žalobců na jejich právech umístěním předmětné stavby.

K.

38. Týká-li se dokumentace, která byla podkladem závazného stanoviska vodoprávního úřadu ze dne 23. 5. 2017 [žalobní bod 6)], předmětné stanovisko na žádnou konkrétní dokumentaci neodkazuje. Z jeho datování je ovšem zřejmé, že jeho podkladem nemohla být dokumentace označená jako „Aktualizace 2. 8. 2017“, která byla na základě vydaného územního souhlasu žalovaným ověřena.
39. Uvedené závazné stanovisko je ovšem vydáváno pro stavbu „*Oprava a stavební úpravy objektu na Gruně, k. ú. X 1, parcela č. X, č. p. X*“, přičemž z ostatních stanovisek (srov. zejm. závazné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 31. 1. 2017 č. j. 00013/BE/2017-2 je zřejmé, že se jednalo o stavbu zachycenou v dokumentaci datované „11/2016“, číslo zakázky „1M-3976/16“. Již v ní je ovšem zachycena žumpa o objemu 17,7 m³ jako zakončení zcela nového splaškového kanalizačního potrubí. Stejně tak je již zde zachycena nová terasa z betonové dlažby o ploše 50,0 m² přilehlá k západní polovině jižní obvodové zdi stávajícího domu č. p. X (vlevo od hlavního vchodu). Na tomtéž místě a s týmiž parametry se nachází terasa a žumpa i v projektové dokumentaci datované „04/2017“, číslo zakázky „1M-3976/17“ (byť zde došlo oproti dokumentaci z r. 2006 ke změně trasování potrubí od domu k jímce) a konečně i v projektové dokumentaci označené jako „Aktualizace 2. 8. 2017“, která byla na základě vydaného územního souhlasu žalovaným ověřena.
40. Krajský soud pokládá za běžné a logické, že projektová dokumentace je v průběhu doby aktualizována, zpřesňována a upravována. Takové úpravy ovšem nemohou vést k tomu, že by některé ze stanovisek bylo uplatněno k povolení jiné stavby, než ke které bylo původně vydáno.

41. To se ovšem v posuzovaném případě nestalo. Jedná se stále o tutéž bezodtokou žumpu na tomtéž místě, vodotěsný přívod potrubím od domu č. p. X k této žumpě, a o stále tutéž terasu na tomtéž místě.
42. Krajský soud tedy ověřil, že závazné stanovisko bylo – bez ohledu na datování jednotlivých výkresů – vydáno pro tutéž stavbu, která byla umístěna předmětným územním souhlasem. Uzavírá proto, že ani žalobní bod 6) není důvodný.

L.

43. Žalobní bod 8) napadá negativní ovlivnění zdrojů pitných vod na sousedních pozemcích stavebníkovou *studnou*, nikoli žumpou. Tento žalobní bod se tak ocitá zcela mimo předmět napadeného územního souhlasu, naopak týká se řízení završeného rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 5. 9. 2014 č. j. MSK 80348/2014, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce b) a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 9. 4. 2014 č. j. MUFO 1884/2013, kterým bylo osobě zúčastněné na řízení:
- I. vydáno povolení nakládat s podzemními vodami – k jejich odběru ze studny na pozemku parc. č. st. X v k. ú. X 1,
 - II. stanoveny podmínky nakládání s podzemními vodami,
 - III. dodatečně povolena stavba vodního díla – vrtané studny a vodovodního potrubí na pozemku parc. č. st. X v k. ú. X 1, a to:
 - 1) vrtané studny – dle ČSN 755155 – o průměru 200 mm do hloubky 3 m a 165 mm do hloubky od 3 m do 50 m s výstrojí pažením PVC o průměru DN 125 mm, vrt je vystrojen do hloubky 38 m,
 - 2) zhlaví studny – manipulační plastová šachtice z PP o rozměrech 1100 mm x 1100 mm, hloubka založení 1200 mm p. t.,
 - 3) vodovodní potrubí – PE DN 32 mm, délka 24 m, za účelem zásobování rekreačního objektu (penzionu) č. p. X na pozemku parc. č. st. X v k. ú. X 1, a
 - IV. uloženo nahradit náklady správního řízení.
44. Uvedené rozhodnutí bylo přezkoumáno v řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 22 A 161/2014 a Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 3 As 226/2016.
45. Otázky náležející řízení o povolení *studny* již nelze dnes znovu otevírat a přenášet do řízení o umístění *bezodtoké žumpy*, tj. řízení se zcela jiným předmětem.
46. Z uvedeného důvodu shledal krajský soud nedůvodným i žalobní bod 8) a zamítl též veškeré důkazní návrhy, které se k tomuto žalobnímu bodu vztahovaly, tj.:
- a) hydrogeologický posudek spol. AQUA-GEA Holešov,
 - b) přípis České asociace hydrogeologů, a. s., ze dne 7. 1. 2013,
 - c) přípis Ing. Z. V. z ledna 2014, a
 - d) oznámení vodoprávního úřadu ze dne 14. 2. 2013 sp. zn. MUFO_S 430/2013.

M.

47. Pokud pak stavebník změnil svůj úmysl jítat splaškové vody v bezodtoké jímce, a to až po vydání napadeného územního souhlasu [žalobní bod 9)], jedná se o argumentaci, která se s napadeným územním souhlasem zcela míjí a je předmětem řízení o dodatečné povolení změny dokončené stavby.
48. Žalobní bod 9) se tedy ocitá opět zcela mimo předmět řízení a jako takový je nedůvodný.
49. Z uvedeného důvodu byl také zamítnut důkazní návrh žalobců – žádost stavebníka o dodatečné povolení změny dokončené stavby ze dne 14. 11. 2017.

N.

50. Pokud žalobci namítají, že žalovaný nebyl s to zformulovat důvody, pro které by mohl žalobce nepovažovat za osoby, jejichž práva by mohla být stavbou přímo dotčena, a žádal proto stavebníka o doplnění žádosti [žalobní bod 10)], uvedená argumentace ničeho nemění na tom, že žalobci sami nepředložili žalovanému ani soudu žádná tvrzení, z nichž by bylo možno jejich postavení jako osob, jejichž práva mohou být stavbou přímo dotčena (k tomu viz výše). Pokud žalovaný vyzval stavebníka k doplnění žádosti o údaj, zda takové osoby existují či nikoli, a upozornil ho na možné vydání výzvy a vedení územního řízení, nepředstavuje to samo o sobě postup, který by měl mít za následek nezákonnost napadeného územního souhlasu.
51. Pokud mělo z e-mailové korespondence vyplynout, že žalovaný měl od počátku snahu s žalobci nejednat, když uvedl, že doplnění žádosti žádá „z důvodu »důkazů« pro zamítnutí žádosti o přiznání účastenství“, jedná se jistě o postup, který není souladný se základními zásadami správního řízení, zejm. s ust. § 2 odst. 3, § 4 odst. 1 a 4 správního řádu.
52. Uvedené ovšem opět ničeho nemění na tom, že žalobci nepředložili žalovanému ani soudu žádná tvrzení, z nichž by bylo možno usoudit na jejich postavení osob, jejichž práva mohou být umístěním předmětné stavby přímo dotčena.
53. Uvedené pak neosvědčuje beze zbytku takový poměr oprávněné úřední osoby k účastníkům, zástupcům či věci, pro který by bylo třeba – navíc při absenci dotčení žalobců na jejich právech – oprávněnou úřední osobu bez dalšího vyloučit z projednání a rozhodnutí věci.
54. Krajský soud proto zamítl důkazní návrh k této otázce – e-mailovou korespondenci mezi žalovaným a zástupcem stavebníka – a i žalobní bod 10) shledal nedůvodným.

O.

55. Krajskému soudu nepřísluší domýšlet za žalobce další důvody, pro které by některému z nich mělo svědčit postavení osoby, která může být umístěním stavby přímo dotčena na svých právech.
56. Krajský soud proto konstatuje, že žádný z uplatněných žalobních bodů nebyl shledán důvodným.
57. Proto byla žaloba podle § 87 odst. 3 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítnuta.

P.

58. Pro úplnost krajský soud dodává, že byly zamítnuty i důkazní návrhy směřující k existenci studny na pozemku žalobce a). Existence této studny je totiž soudu známa ze spisu sp. zn. 22 A 161/ 2014 a o existenci této studny nemá soud pochyb.

Q.

59. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s.
60. Jakkoli byl žalovaný v řízení procesně úspěšný, krajský soud vyšel z rozhodovací praxe soudů rozhodujících ve správním soudnictví a zejm. Ústavního soudu, podle které „[v] souladu s nálezem Ústavního soudu ve věci sp. zn. I. ÚS 2929/07 je nutno zdůraznit, že tam, kde k hájení svých zájmů je stát vybaven příslušnými organizačními složkami finančně i personálně zajištěnými ze státního rozpočtu, není důvod, aby výkon svých práv a povinností v této oblasti přenášel na soukromý subjekt, jímž byl advokát, a pokud tak přesto učiní, pak není důvod pro uznání takto mu vzniklých nákladů jako účelně vynaložených“ (viz nález ÚS ze dne 24. 11. 2009, sp. zn. IV. ÚS 1087/09, N 243/55 SbNU 349).
61. Krajskému soudu je známo, že žalovaný není organizační složkou státu, ale orgánem územního samosprávného celku, na který byl výkon státní správy přenesen. To však ničeho nemění na tom, že tento orgán státní správu vykonává a je součástí jeho běžné úřední činnosti obhájit před soudem akty, které sám vydal. Není-li takové situaci vystaven často, slouží to k jeho cti, na jeho povinnostech vykonavatele státní správy to však opět ničeho nemění. Stát i v těchto případech podporuje výkon státní správy příspěvky ze státního rozpočtu, a proto ani zde není důvod považovat náklady vynaložené na zastoupení žalovaného advokátem za účelně vynaložené.
62. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

R.

63. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když této osobě soud v řízení neuložil žádnou povinnost a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 18. dubna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu